

TEOLOGIA PRAKTYCZNA

KWARTALNIK DLA DUSZPASTERZY

PAPIEŻ POKOJU

„Dzisiaj rano, piątek dnia 10 lutego Najwyższy Pasterz Pius XI zgasł pogodnie w Pokoju Pana” — tymi słowy „Osservatore Romano” ogłosił światu wieść o zgonie jednego z największych Papieży Kościoła Świętego. Cały świat katolicki i ludzkość cała pogrążyła się w żalobie...

Dwa bieguny obejmują ziemskie życie zmarłego Ojca Świętego. Jeden tworzył Jego usposobienie w chwili wyboru i znalazł wyraz w hasle „Pax

Christi in Regno Christi". Drugi stanowi zakończenie ziemskiego żywota Jego i uwydatnił się już w dniu 29 września 1938, w wzruszającej ofierze życia „dla pokoju i zbawienia ludzkości”.

W tych biegunach zamknął się żywot o niebywałym duchowym potencjale i o niesłychanej pracowitości na rzecz Królestwa Chrystusowego i Pokoju Jego.

Królestwo Chrystusowe szerzył i utrwał Papież Pius XI z tak gigantycznym rozmachem, że przejdzie do historii jako Papież Misyj — Opiekun ekstensywnego, poprzez 138 nowo założonych Wikariatów i Prefektur Apostolskich, rozrostu wiździalnego Kościoła; jako Papież Akcji Katolickiej — Dowódca intensywnego, przy 100 nowych diecezjach, wzrostu mistycznego Ciała Chrystusa; wreszcie jako Papież Wschodu — Ojciec wołający za powrotem odłączonych braci do jedności Kościoła Katolickiego.

Pokój Chrystusowy stanowił bezpośredni przedmiot wszystkich zamiarów, modlitw, trosk i prac zmarłego Namiestnika Chrystusowego.

Ducha tego pokoju zabezpieczył On w modlitwie wynagradzającej do Najświętszego Serca Jezusowego, we czci Eucharystii i w nabożeństwie do Matki Bożej Różańcowej, w modlitwie liturgicznej, w ruchu rekolekcyjnym.

Przeciwników pokoju Chrystusowego zgromił potępiając „Action Française”, bezbożny komunizm

i socjalizm, nadużycia faszyzmu i narodowego socjalizmu.

Pozytywnie kładł kamienie węgielne tego pokoju w wiekopomnych 30 encyklikach dotyczących kapłaństwa katolickiego, wyższych studiów kościelnych, małżeństwa chrześcijańskiego i katolickiego wychowania młodzieży, sprawiedliwości i miłości społecznej oraz nowego społecznego ustroju ludzkości.

Realizował pokój Chrystusowy modlitwą, cierpieniem, niestrudzonymi osobistymi zabiegami i pracami, siedemnastu konkordatami a zwłaszcza szczęśliwym rozwiązaniem kwestii rzymskiej — układem lateraneńskim.

Niebieskimi Patronami pracowników w dziele tego pokoju będzie pięćdziesięciu świętych i błogosławionych, których On na ołtarze wyniósł.

Złączył zaś wszystkie modlitwy i prace około Pokoju Chrystusowego w ustanowieniu Święta Chrystusa Króla oraz Mszy św. do Chrystusa Pana Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

Polskę katolicką, potężną i wierną cenil, kochał i wspaniale popierał, boć widział w niej jeden z drogocennych kamieni w koronie Chrystusa, Króla ludzkości.

Za to wszystko zachowamy śp. Ojcu Świętemu Piusowi XI miłość i wierność poza grób i śmierć: „Pax aeterna sit Tibi, Beatissime Pater, in Regno Christi glorioso! Amen“.